

22001A0718(01)

18.7.2001

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

L 194/39

KONVENCIJA O POENOTENJU NEKATERIH PRAVIL ZA MEDNARODNI LETALSKI PREVOZ

DRŽAVE POGODBENICE TE KONVENCIJE SO

OB PRIZNANJU pomembnega prispevka Konvencije o poenotenju nekaterih pravil za mednarodni letalski prevoz, podpisane 12. oktobra 1929 v Varšavi, v nadaljnjem besedilu „Varšavska konvencija“, in drugih povezanih instrumentov za uskladitev mednarodnega zasebnega letalskega prava;

OB PRIZNANJU potrebe po posodobitvi in združitvi Varšavske konvencije in povezanih instrumentov;

OB PRIZNANJU pomena zagotavljanja varstva interesov potrošnikov v mednarodnem letalskem prevozu in potrebe po pravični odškodnini, ki temelji na načelu povrnitve v prejšnje stanje;

OB PONOVNI POTRĐITVI želje po urejenem razvoju mednarodnega zračnega prevoza in nemotenega pretoka potnikov, prtljage in tovora v skladu z načeli in cilji Konvencije o mednarodnem civilnem letalstvu, podpisane v Čikagu dne 7. decembra 1944;

V PREPRIČANJU, da je skupna dejavnost držav za nadaljnjo uskladitev in kodifikacijo nekaterih predpisov, ki urejajo mednarodni letalski prevoz, z novo konvencijo najustreznejši način za doseganje pravičnega ravnotežja interesov,

SE DOGOVORILE O NASLEDNJEM:

POGLAVJE I

Splošne določbe

Člen 1

Področje uporabe

1. Ta konvencija se uporablja za celoten mednarodni prevoz oseb, prtljage ali tovora z letali za plačilo. Prav tako se uporablja tudi za brezplačni letalski prevoz, ki ga opravi letalski prevoznik.

2. V tej konvenciji pojem mednarodni prevoz pomeni vsak prevoz, pri katerem sta v skladu z dogovorom med pogodbenicama kraj odhoda in namembni kraj ne glede na to, ali se potovanje prekine ali tovor pretovori, bodisi na ozemljih dveh držav pogodbenic bodisi na ozemlju ene države pogodbenice, če je dogovorjeni kraj vmesnega postanka na ozemlju druge države, čeprav slednja ni država pogodbenica. Prevoz med dvema točkama na ozemlju ene države pogodbenice brez dogovorjenega kraja vmesnega postanka na ozemlju druge pogodbenice ni mednarodni prevoz v smislu te konvencije.

3. Prevoz, ki ga bo drug za drugim opravljalo več prevoznikov, šteje v tej konvenciji kot enoten prevoz, če ga pogodbenice ocenjujejo kot en sam prevoz, ne glede na to, ali je bil dogovorjen z eno samo pogodbo ali z več pogodbami, in ne izgubi mednarodnega značaja samo zato, ker je treba eno pogodbo ali več pogodb izvršiti izključno na ozemlju iste države.

4. Ta konvencija se uporablja tudi za prevoz iz poglavja V, ob upoštevanju tam navedenih pogojev.

Člen 2

Prevoz, ki ga opravi država, in prevoz poštnih pošiljk

1. Konvencija se uporablja za prevoz, ki ga opravi država ali pravna oseba javnega prava, če so izpolnjeni pogoji iz člena 1.

2. Pri prevozu poštnih pošiljk je prevoznik odgovoren le pristojni poštni upravi v skladu s predpisi, ki urejajo odnose med prevozniki in poštnimi upravami.

3. Razen odstavka 2 tega člena se določbe te konvencije ne uporabljajo za prevoz poštnih pošiljk.

POGLAVJE II

Dokumentacija in dolžnosti pogodbenic v zvezi s prevozom potnikov, prtljage in tovora

Člen 3

Potniki in prtljaga

1. Za prevoz potnikov se izda posamična ali skupna prevozna listina, ki zajema:

(a) navedbo kraja odhoda in namembnega kraja;

(b) če sta kraj odhoda in namembni kraj na ozemlju ene države pogodbenice, en dogovorjeni kraj vmesnega postanka ali več pa na ozemlju druge države, navedbo najmanj enega kraja vmesnega postanka.

2. Namesto izdaje listine iz odstavka 1 se lahko uporabi tudi kakršenkoli drug način, ki ohranja informacije iz navedenega odstavka. Če se uporablja kakšen drug takšen način, prevoznik ponudi potniku pisno izjavo o informacijah, ohranjenih na takšen način.

3. Prevoznik izda potniku prtljažni listek za vsak kos oddane prtljage.

4. Potnik dobi pisno obvestilo o tem, da ta konvencija, povsod tam, kjer se uporablja, ureja in lahko omeji odgovornost prevoznikov v primeru smrti ali poškodbe in za uničenje, izgubo prtljage ali škodo na njej in za zamudo.

5. Neupoštevanje določb iz prejšnjih odstavkov ne vpliva na obstoj ali veljavnost pogodbe o prevozu, za katero kljub temu veljajo pravila te konvencije, vključno s tistimi, ki so povezana z omejitvijo odgovornosti.

Člen 4

Tovor

1. Za prevoz tovora se izda letalski tovorni list.

2. Namesto izdaje letalskega tovornega lista se lahko uporabi tudi kakršenkoli drug način, s katerim se ohrani zapis o prevozu, ki naj se opravi. Če se uporablja tak drugi način, prevoznik izda pošiljatelju na njegovo zahtevo potrdilo o prevzemu tovora, ki omogoča prepoznavanje pošiljke in dostop do podatkov iz zapisa, ohranjenega na takšen način.

Člen 5

Vsebina letalskega tovornega lista ali potrdila o prevzemu tovora

Letalski tovorni list ali potrdilo o prevzemu tovoru vključuje:

(a) navedbo kraja odhoda in namembnega kraja;

(b) če sta kraj odhoda in namembni kraj na ozemlju ene države pogodbenice, en dogovorjeni kraj vmesnega postanka ali več pa na ozemlju druge države, navedbo najmanj enega kraja vmesnega postanka;

(c) navedbo teže pošiljke.

Člen 6

Listina o vrsti tovora

Od pošiljatelja se lahko zahteva, da izda listino z navedbo vrste tovora, če je to potrebno za izpolnitev formalnosti carinskih, policijskih in podobnih javnih organov. Ta določba za prevoznika ne ustvarja nobene dolžnosti, obveznosti ali odgovornosti.

Člen 7

Opis letalskega tovornega lista

1. Pošiljatelj izpolni letalski tovorni list v treh izvirnih delih.

2. Prvi del je označen z „za prevoznika“; podpiše ga pošiljatelj. Drugi del je označen z „za prejemnika“; podpišeta ga pošiljatelj in prevoznik. Tretji del podpiše prevoznik, ki ga izroči pošiljatelju po prevzemu tovora.

3. Podpisa prevoznika in pošiljatelja sta lahko natisnjena ali odtisnjena.

4. Če na zahtevo pošiljatelja letalski tovorni list izpolni prevoznik, se šteje, da je prevoznik to storil v imenu pošiljatelja, razen če se ne dokaže nasprotno.

Člen 8

Dokumentacija za več paketov

Če je več paketov:

(a) ima prevoznik tovora pravico zahtevati, da pošiljatelj izpolni ločene letalske tovrne liste;

(b) ima pošiljatelj pravico, da od prevoznika zahteva ločena potrdila o prevzemu tovora, če se uporabi drug način, naveden v odstavku 2 člena 4.

Člen 9

Neupoštevanje zahtev glede dokumentacije

Neupoštevanje zahtev iz členov 4 do 8 ne vpliva na obstoj ali veljavnost pogodbe o prevozu, za katero kljub temu veljajo pravila te konvencije, vključno s tistimi o omejitvi odgovornosti.

Člen 10

Odgovornosti za podatke iz dokumentacije

1. Pošiljatelj je odgovoren za pravilnost podatkov in navedbo v zvezi s tovorom, ki jih sam ali nekdo drug v njegovem imenu vpiše v letalski tovorni list ali jih sam ali nekdo drug v njegovem imenu sporoči letalskemu prevozniku za vpis v potrdilo o prevzemu tovora ali za vpis v zapis, ki se ohranja na drug način, naveden v odstavku 2 člena 4. Prej navedeno velja, četudi je oseba, ki deluje v imenu pošiljatelja, hkrati pooblaščenec prevoznika.

2. Pošiljatelj povrne prevozniku vso škodo, ki jo utрпи on ali katera koli oseba, ki ji je prevoznik odgovoren, zaradi nepravilnih, netočnih ali nepopolnih podatkov in navedb, ki jih da pošiljatelj ali so sporočene v njegovem imenu.

3. Ob upoštevanju določb iz odstavka 1 in 2 tega člena prevoznik povrne pošiljatelju vso škodo, ki jo utрпи on ali katera koli oseba, ki ji je pošiljatelj odgovoren, zaradi nepravilnih, netočnih ali nepopolnih podatkov in navedb, ki jih prevoznik vpiše ali se vpišejo v njegovem imenu v potrdilo o prevzemu tovora ali v zapis, ki se ohranja na drug način, naveden v odstavku 2 člena 4.

Člen 11

Dokazna vrednost dokumentacije

1. Letalski tovorni list ali potrdilo o prevzemu tovora vzpostavlja izpodbojno pravno domnevo o sklenitvi pogodbe, prevzemu tovora in pogojih prevoza, ki so v njih navedeni.

2. Vse navedbe v letalskem tovornem listu ali potrdilu o prevzemu tovora v zvezi s težo, dimenzijami in pakiranjem tovora ter navedbe števila paketov vzpostavljata izpodbojno pravno domnevo glede navedenih dejstev; navedbe v zvezi s količino, prostornino in stanjem tovora niso dokaz proti prevozniku, razen če so se preverile v prisotnosti pošiljatelja in je v letalskem tovornem listu ali potrdilu o prevzemu tovora navedeno, da so bile preverjene v njegovi prisotnosti, ali če se nanašajo na očitno stanje tovora.

Člen 12

Pravica do razpolaganja s tovorom

1. Ob upoštevanju odgovornosti za izpolnitev vseh obveznosti po pogodbi o prevozu ima pošiljatelj pravico, da razpolaga s tovorom tako, da ga prevzame na odhodnem ali namembnem letališču, da ustavi njegov prevoz med potovanjem pri katerem koli pristaniku ali da zahteva, da se dostavi v namembnem kraju ali med prevozom drugi osebi, ki ni prvotno določeni prejemnik, ali da zahteva, da se vrne na odhodno letališče. Pošiljatelj te pravice razpolaganja ne sme izvrševati tako, da škoduje prevozniku ali drugim pošiljateljem in mora povrniti vse izdatke, ki bi nastali zaradi izvrševanja te pravice.

2. Če navodil pošiljatelja ni mogoče izpolniti, ga mora prevoznik o tem nemudoma obvestiti.

3. Če prevoznik izpolni navodila pošiljatelja glede razpolaganja s tovorom, ne da bi zahteval predložitev dela letalskega tovornega lista ali potrdila o prevzemu tovora, ki mu ga je izdal, bo prevoznik odgovoren za vso morebitno škodo, ki bi bila s tem povzročena katerikoli osebi, ki zakonito poseduje ta del letalskega tovornega lista ali potrdila o prevzemu tovora, kar pa ne posega v pravico prevoznika do povračila od pošiljatelja.

4. Pravica, podeljena pošiljatelju, preneha v trenutku, ko nastopi pravica prejemnika v skladu s členom 13. Če pa prejemnik zavrne prevzem tovora ali s prejemnikom ni mogoče stopiti v stik, pošiljatelj ponovno dobi pravico do razpolaganja.

Člen 13

Dostava tovora

1. Razen če je pošiljatelj izvršil svoje pravice iz člena 12, je prejemnik upravičen, da ob prihodu tovora v namembni kraj od prevoznika zahteva, da mu tovor dostavi ob plačilu nastalih stroškov in ob izpolnitvi pogojev prevoza.

2. Če ni drugače dogovorjeno, je dolžnost prevoznika, da prejemnika obvesti, takoj ko tovor prispe.

3. Če prevoznik prizna, da se je tovor izgubil, ali če tovor ni prispel po sedmih dneh od dneva, ko bi sicer moral prispeti, je prejemnik upravičen, da proti prevozniku uveljavi pravice, ki izhajajo iz pogodbe o prevozu.

Člen 14

Uveljavljanje pravic pošiljatelja in prejemnika

Pošiljatelj in prejemnik lahko vsak v svojem imenu uveljavljata vse pravice, ki so jima dane po členu 12 in 13, ne glede na to, ali delujeta v svojem interesu ali v interesu drugih, če izpolnjujeta obveznosti iz pogodbe o prevozu.

Člen 15

Pravna razmerja med pošiljateljem in prejemnikom ali pravna razmerja med tretjimi osebami

1. Členi 12, 13 in 14 ne vplivajo niti na pravna razmerja med pošiljateljem in prejemnikom niti na pravna razmerja med tretjimi osebami, katerih pravice izhajajo od pošiljatelja ali prejemnika.

2. Določbe členov 12, 13 in 14 se lahko spremenijo le z izrecno določbo v letalskem tovornem listu ali potrdilu o prevzemu tovora.

Člen 16

Formalnosti carinskih, policijskih ali drugih javnih organov

1. Pošiljatelj mora priskrbeti podatke in listine, ki so potrebni za izpolnitev formalnosti carinskih, policijskih in drugih javnih organov, preden se lahko blago dostavi prejemniku. Pošiljatelj je prevozniku odgovoren za vso škodo, ki nastane, če ni takih podatkov ali listin ali zaradi njihove nezadostnosti ali nepravilnosti, razen če škoda nastane zaradi napake prevoznika, njegovih uslužbencev ali pooblaščenecv.

2. Prevoznik ni dolžan preverjati pravilnosti ali zadostnosti takih podatkov ali listin.

3. Letalski prevoz v smislu odstavka 1 tega člena obsega čas, v katerem za tovor skrbi prevoznik.

POGLAVJE III

Odgovornost prevoznika in obseg odškodnine

Člen 17

Smrt in poškodbe potnikov – škoda na prtljagi

1. Prevoznik je odgovoren za škodo v primeru smrti ali telesne poškodbe potnika le pod pogojem, da je do nesreče, ki je povzročila smrt ali poškodbo, prišlo na letalu ali med vkrcanjem ali izkrcanjem.

2. Prevoznik je odgovoren za škodo v primeru uničenja ali izgube oddane prtljage ali škode na njej le pod pogojem, da je do dogodka, ki je povzročil uničenje, izgubo ali škodo, prišlo na letalu ali v času, ko je bil za oddano prtljago odgovoren prevoznik. Vendar pa prevoznik ni odgovoren, če in kolikor je škoda posledica notranje napake ali kakovosti ali napake prtljage. Pri neoddani prtljagi, vključno z osebni predmeti, je prevoznik odgovoren, če je škoda nastala po njegovi krivdi ali po krivdi njegovih uslužbencev ali pooblaščenecv.

3. Če prevoznik prizna izgubo oddane prtljage ali če prtljaga ni prispela po 21 dneh od dneva, ko bi sicer morala prispeti, je potnik upravičen, da proti prevozniku uveljavlja pravice, ki izhajajo iz pogodbe o prevozu.

4. Če ni drugače določeno, pojem „prtljaga“ v tej konvenciji pomeni oddano in neoddano prtljago.

Člen 18

Škoda na tovoru

1. Prevoznik je odgovoren za škodo na tovoru v primeru uničenja ali izgube tovara ali poškodbe tovara le pod pogojem, da je bila škoda povzročena med letalskim prevozom.

2. Prevoznik pa ni odgovoren, če in kolikor dokaže, da je uničenje ali izguba tovara ali škoda na njem nastala zaradi:

- (a) notranje napake, kakovosti ali napake tovara;
- (b) pomanjkljivega pakiranja tovara, ki ga je opravila druga oseba in ne prevoznik ali njegovi uslužbenci ali pooblaščenec;
- (c) vojne ali oboroženega spopada;
- (d) dejanja javnega organa, opravljenega v zvezi z uvozom, izvozom ali tranzitom tovara.

4. Čas letalskega prevoza ne zajema prevoza po kopnem, morju ali celinskih plovni poteh, ki se opravi zunaj letališča. Če pa tak prevoz poteka v okviru izvajanja pogodbe za letalski prevoz zaradi natovarjanja, dobave ali pretovarjanja, se šteje, da je vsaka škoda posledica dogodka, ki se je zgodil med letalskim prevozom, razen če ni dokazov o nasprotnem. Če prevoznik brez soglasja pošiljatelja prevoz, za katerega sta se pogodbenici dogovorili, da bo letalski prevoz, nadomesti z drugim načinom prevoza, se šteje, da je tak prevoz opravljen v času letalskega prevoza.

Člen 19

Zamuda

Prevoznik je odgovoren za škodo zaradi zamude v letalskem prevozu oseb, prtljage ali tovara. Prevoznik pa ni odgovoren za škodo zaradi zamude, če dokaže, da so on, njegovi uslužbenci in pooblaščenec sprejeli vse ukrepe, ki se od njih lahko upravičeno zahtevajo, da bi se izognili škodi, ali da takih ukrepov niso mogli sprejeti.

Člen 20

Razbremenitev odgovornosti

Če prevoznik dokaže, da je škodo povzročila ali k njej prispevala malomarnost ali drugo nedopustno dejanje ali opustitev osebe, ki zahteva odškodnino, ali njen pravni predhodnik, je prevoznik v celoti ali delno razbremenjen odgovornosti do vlagatelja zahtevka, če je taka malomarnost ali nedopustno dejanje ali opustitev povzročila škodo ali k njej prispevala. Če zaradi smrti ali poškodbe potnika odškodnino zahteva druga oseba in ne potnik, je prevoznik prav tako v celoti ali delno razbremenjen odgovornosti, če dokaže, da je škodo povzročila ali k njej prispevala malomarnost ali drugo neupravičeno ravnanje ali opustitev dejanja navedenega potnika. Ta člen se uporablja za vse določbe o odgovornosti v tej konvenciji, vključno z odstavkom 1 člena 21.

Člen 21

Odškodnina v primeru smrti ali poškodbe potnikov

1. Prevoznik ne more izključiti ali omejiti svoje odgovornosti za škodo, ki izhaja iz odstavka 1 člena 17 in ne presega 100 000 posebnih pravic črpanja.

2. Prevoznik ni odgovoren za škodo, ki izhaja iz odstavka 1 člena 17 in za vsakega potnika presega 100 000 posebnih pravic črpanja, če dokaže, da:

- (a) taka škoda ni bila posledica malomarnosti ali drugega nedopustnega dejanja ali opustitve prevoznika, njegovih uslužbencev ali pooblaščenecv; ali
- (b) je taka škoda nastala izključno zaradi malomarnosti ali drugega nedopustnega dejanja ali opustitve tretje osebe.

Člen 22

Omejitev odgovornosti za zamudo, prtljago in tovor

1. V primeru škode, ki jo je povzročila zamuda, kakor je določena v členu 19, je pri prevozu oseb odgovornost prevoznika za vsakega potnika omejena na 4 150 posebnih pravic črpanja.

2. Pri prevozu prtljage je odgovornost prevoznika v primeru uničenja, izgube, škode ali zamude omejena na 1 000 posebnih pravic črpanja za vsakega potnika, razen če potnik v času izročitve oddane prtljage prevozniku ne poda posebne izjave o interesu za dostavo v namembni kraj in, če se to zahteva, ne plača dodatnega zneska. V navedenem primeru bo prevoznik odgovoren za plačilo vsote do zneska, navedenega v izjavi, razen če dokaže, da je znesek iz izjave večji od dejanskega interesa potnika za dostavo v namembni kraj.

3. Pri prevozu tovara je odgovornost prevoznika v primeru uničenja, izgube, škode ali zamude omejena na vsoto 17 posebnih pravic črpanja za kilogram, razen če pošiljatelj v času izročitve paketa prevozniku ne poda posebne izjave o interesu za dostavo v namembni kraj in, če se to zahteva, ne plača dodatnega zneska. V navedenem primeru bo prevoznik odgovoren za plačilo vsote, do zneska, navedenega v izjavi, razen če dokaže, da je znesek iz izjave večji od dejanskega interesa pošiljatelja za dostavo v namembni kraj.

4. V primeru uničenja ali izgube dela tovara ali katerega koli predmeta, ki ga vsebuje, škode na njem ali zamude je teža, ki jo je treba upoštevati pri določanju zneska, na katerega je omejena odgovornost prevoznika, le celotna teža zadevnega paketa ali paketov. Če pa uničenje, izguba, škoda ali zamuda dela tovara ali predmeta, ki ga ta vsebuje, vpliva na vrednost drugih paketov, ki so vključeni v isti letalski tovorni list ali isto potrdilo o prevzemu, ali, če tovorni list ali potrdilo nista bila izdana, v isti zapis, ohranjen na drug način, naveden v odstavku 2 člena 4, se pri določanju omejitve odgovornosti upošteva tudi celotna teža takega paketa ali takih paketov.

5. Določbe odstavka 1 in 2 tega člena se ne uporabljajo, če se dokaže, da je škoda posledica dejanja ali opustitve dejanja prevoznika, njegovih uslužbencev ali pooblaščenecv, storjenega z namenom povzročiti škodo ali lahkomišlno ob zavedanju, da bo škoda verjetno nastala, če se pri takem dejanju ali opustitvi dejanja uslužbenca ali pooblaščenca tudi dokaže, da je to uslužbenec ali pooblaščenec storil v okviru svoje zaposlitve.

6. Omejitve, predpisane v členu 21 in v tem členu, ne preprečujejo, da bi sodišče poleg tega po lastnem pravu v celoti ali delno prisodilo sodne stroške in druge stroške sodnega spora, ki jih ima tožnik, vključno z obrestmi. Ta določba pa se ne uporablja, če znesek prisojene odškodnine brez sodnih stroškov in drugih stroškov sodnega spora ne presega vsote, ki jo je prevoznik pisno ponudil tožniku v šestih mesecih od dneva dogodka, ki je povzročil škodo, ali pred vložitvijo tožbe, če je bila ta vložena po izteku tega roka.

Člen 23

Pretvorba denarnih enot

1. Za zneske, izražene s posebno pravico črpanja, se v tej konvenciji šteje, da se nanašajo na posebno pravico črpanja, kakor jo opredeljuje Mednarodni denarni sklad. Pretvorba zneskov v nacionalne valute se pri sodnem postopku opravi glede na vrednost takih valut, izraženo s posebno pravico črpanja na dan sodbe. Vrednost s posebno pravico črpanja izražene nacionalne valute države pogodbenice, ki je članica Mednarodnega denarnega sklada, se izračuna v skladu z metodo določitve vrednosti, ki jo uporablja Mednarodni denarni sklad ter na dan sodbe velja za njegove posle in prenose. Vrednost s posebno pravico črpanja izražene nacionalne valute države pogodbenice, ki ni članica Mednarodnega denarnega sklada, se izračuna na način, ki ga določi navedena država.

2. Vendar lahko države, ki niso članice Mednarodnega denarnega sklada in katerih pravo ne dovoljuje uporabe določb odstavka 1 tega člena, ob ratifikaciji ali pristopu ali kadarkoli pozneje izjavijo, da se omejitev odgovornosti prevoznika, predpisana v členu 21, določi v znesku 1 500 000 denarnih enot na potnika v sodnem postopku na njihovem ozemlju, 62 500 denarnih enot na potnika v zvezi z odstavkom 1 člena 22, 15 000 denarnih enot na potnika v zvezi z odstavkom 2 člena 22 in 250 denarnih enot na kilogram v zvezi z odstavkom 3 člena 22. Ta denarna enota ustreza 65,5 miligramom zlata čistoče devetsto tisočin. Ti zneski se lahko pretvorijo v ustrezno nacionalno valuto, pri čemer se zaokrožijo. V nacionalno valuto se pretvorijo v skladu s pravom zadevne države.

3. Izračun, naveden v zadnjem stavku odstavka 1 tega člena, in način pretvorbe, naveden v odstavku 2 tega člena, se opra-

vita tako, da v nacionalni valuti države pogodbenice izražata kolikor mogoče enako realno vrednost zneskov iz člena 21 in 22, kakor bi izhajala iz uporabe prvih treh stavkov odstavka 1 tega člena. Države pogodbenice ob deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi konvencije ali o pristopu k njej obvestijo depozitarja o načinu izračuna po odstavku 1 tega člena ali o rezultatu pretvorbe iz odstavka 2 tega člena in ob vsaki spremembi enega ali drugega.

Člen 24

Pregled omejitev

1. Brez poseganja v določbe člena 25 te konvencije in ob upoštevanju odstavka 2 spodaj depozitar vsakih pet let pregleda omejitve odgovornosti, predpisane v členu 21, 22 in 23, pri čemer se prvi tak pregled opravi na koncu petega leta po dnevu začetka veljavnosti te konvencije ali, če konvencija ne začne veljati v petih letih po dnevu, ko je bila prvič odprta za podpis, v prvem letu njenega začetka veljavnosti s sklicevanjem na faktor inflacije, ki ustreza akumulirani stopnji inflacije od zadnjega pregleda ali v prvem primeru od dneva začetka veljavnosti konvencije. Stopnja inflacije, ki se uporabi pri določanju faktorja inflacije, je tehtano povprečje letnih stopenj zvišanja ali znižanja indeksov cen življenjskih potrebščin držav, katerih valute vsebujejo posebno pravico črpanja, navedeno v odstavku 1 člena 23.

2. Če se pri pregledu iz prejšnjega odstavka ugotovi, da je faktor inflacije višji od 10 odstotkov, depozitar uradno obvesti države pogodbenice o prilagoditvi omejitve odgovornosti. Vsaka taka prilagoditev začne učinkovati šest mesecev po tem, ko se uradno sporoči državam pogodbenicam. Če v treh mesecih po tem, ko se prilagoditev sporoči državam pogodbenicam, večina držav uradno sporoči svoje nesoglasje, prilagoditev ne začne učinkovati in depozitar predloži zadevo na sestanek držav pogodbenic. Depozitar takoj uradno obvesti vse države pogodbenice o začetku veljavnosti vsake spremembe.

3. Ne glede na odstavek 1 tega člena se kadarkoli uporabi postopek iz odstavka 2 tega člena, če ena tretjina držav pogodbenic izrazi tako željo in če faktor inflacije, naveden v odstavku 1, preseže 30 odstotkov od prejšnje prilagoditve ali od dneva začetka veljavnosti Konvencije, če prejšnje prilagoditve ni bilo. Nadaljnji pregledi po postopku, opisanem v odstavku 1 tega člena, bodo vsakih pet let, začnejo pa se na koncu petega leta po dnevu pregledov po tem odstavku.

Člen 25

Dogovori o omejitvah

Prevoznik lahko določi, da za pogodbo o prevozu veljajo višje omejitve odgovornosti, kakor so predvidene v tej konvenciji, ali da odgovornost sploh ne bo omejena.

Člen 26

Neveljavnost pogodbenih določb

Vsaka določba, katere namen je prevoznika razbremeniti odgovornosti ali določiti nižjo omejitev, kakor je določena v tej konvenciji, je nična in neveljavna, toda ničnost vsake take določbe ne pomeni ničnosti celotne pogodbe, za katero še naprej veljajo določbe te konvencije.

Člen 27

Svoboda sklepanja pogodb

Nič v tej konvenciji ne preprečuje prevozniku, da zavrne sklenitev pogodbe o prevozu, da se odreče kakršnim koli ugovorom, ki so na voljo po tej konvenciji, ali določi pogoje, ki niso v nasprotju z določbami te konvencije.

Člen 28

Predplačila

Ob letalskih nesrečah, katerih posledica je smrt ali poškodba potnikov, prevoznik, če to zahteva njegovo nacionalno pravo, nemudoma izvrši predplačilo fizični osebi ali osebam, ki so upravičene zahtevati odškodnino, za zadovoljitev njihovih takojšnjih materialnih potreb. Predplačilo ne pomeni priznanja odgovornosti in ga prevoznik lahko poračuna z vsemi zneski, ki jih pozneje izplača kot odškodnino.

Člen 29

Podlaga za zahtevke

Pri prevozu potnikov, prtljage in tovorov se lahko vsak zahtevek za odškodnino, ne glede na pravni temelj, ki je lahko ta konvencija, pogodba, nedopustno ravnanje ali drug pravni temelj, vložil le pod pogoji in omejitvami odgovornosti, kakor so določeni v tej konvenciji, brez poseganja v vprašanje, kdo so osebe, ki imajo pravico tožiti, in kakšne so njihove pravice. V takšni tožbi ni mogoče zahtevati kaznovalne, odvrtilne ali druge odškodnine, katere namen ni povračilo škode.

Člen 30

Uslužbenci, pooblaščenec – združevanje zahtevkov

1. Če se proti uslužbencu ali pooblaščenecu prevoznika vložijo zahtevki zaradi škode, na katero se nanaša konvencija, je tak uslužbenec ali pooblaščenec, če dokaže, da je deloval v okviru svoje zaposlitve, upravičen sklicovati se na pogoje in omejitve odgovornosti, na katere se po tej konvenciji lahko sklicuje tudi sam prevoznik.

2. Celotni znesek, ki se lahko izterja od prevoznika, njegovih uslužbencev in pooblaščenecv, v tem primeru ne sme preseči navedenih omejitev.

3. Razen za prevoz tovora se določbe odstavka 1 in 2 tega člena ne uporabljajo, če se dokaže, da je škoda posledica dejanja ali opustitve dejanja uslužbenca ali pooblaščenca, storjenega z namenom povzročiti škodo ali lahkomišelnost in ob zavedanju, da bo škoda verjetno nastala.

Člen 31

Pravočasna prijava škode

1. Če oseba, ki je upravičena za sprejem oddane prtljage ali tovora, to sprejme brez prijave škode, velja izpodbojna pravna domneva, da je bila dostavljena v dobrem stanju in v skladu s prevozno listino ali zapisom, ohranjenim na drug način, navedenim v odstavku 2 člena 3 in v odstavku 2 člena 4.

2. V primeru škode jo mora oseba, upravičena za sprejem, po njenem odkritju prijaviti prevozniku takoj, najpozneje pa v sedmih dneh od dneva sprejema, če gre za oddano prtljago, in v štirinajstih dneh od dneva sprejema, če gre za tovor. V primeru zamude se mora škoda prijaviti vsaj v 21 dneh od dneva, ko je oseba dobila prtljago ali tovor na voljo.

3. Vsaka reklamacija mora biti pisna in izročena ali odpisana v navedenih rokih.

4. Če reklamacija ni vložena v navedenih rokih, tožba proti prevozniku ni dopustna, razen v primeru njegove prevare.

Člen 32

Smrt odgovorne osebe

Če odgovorna oseba umre, se zahtevek za odškodnino v skladu s pogoji te konvencije vložijo proti njenim pravnim naslednikom.

Člen 33

Sodna pristojnost

1. Odškodninsko tožbo je treba po izbiri tožnika vložiti na ozemlju ene od držav pogodbenic, bodisi pri sodišču v kraju prebivališča prevoznika ali v glavnem kraju poslovanja ali poslovne enote, prek katere je bila sklenjena pogodba, bodisi pri sodišču v namembnem kraju.

2. Za škodo, ki izhaja iz smrti ali poškodbe potnika, se lahko tožba vložijo pri enem od sodišč iz odstavka 1 tega člena ali na ozemlju države pogodbenice, na katerem ima potnik v času nesreče glavno in stalno prebivališče, in na katerega ali s katerega prevoznik opravlja letalske prevoze potnikov z lastnimi letali ali z letali drugega prevoznika na podlagi poslovnega dogovora in na katerem prevoznik opravlja svoje posle letalskega prevoza potnikov iz prostorov, ki jih ima v najemu ali v lasti sam ali drug prevoznik, s katerim ima poslovni dogovor.

3. V odstavku 2:

(a) „poslovni dogovor“ pomeni dogovor, ki ni pogodba o zastopstvu, med prevozniki v zvezi z zagotavljanjem njihovih skupnih storitev letalskega prevoza potnikov;

(b) „glavno in stalno prebivališče“ pomeni določeno in stalno prebivališče potnika v času nesreče. Pri tem državljanstvo potnika ni odločilni dejavnik.

4. Vprašanja v zvezi s postopkom ureja pravo sodišča, ki mu je primer predložen.

Člen 34

Arbitraža

1. Ob upoštevanju določb tega člena lahko pogodbenice pogodbe o prevozu tovora določijo, da se vsak spor v zvezi z odgovornostjo prevoznika po tej konvenciji rešuje z arbitražo. Tak dogovor mora biti pisen.

2. Arbitražni postopek po izbiri vlagatelja zahtevka poteka v kraju ene od sodnih pristojnosti iz člena 33.

3. Arbitrer ali arbitražno sodišče uporablja določbe te konvencije.

4. Za določbe odstavkov 2 in 3 tega člena se šteje, da so del vsake arbitražne klavzule ali dogovora, in vsaka določba take klavzule ali dogovora, ki ni v skladu z njimi, je nična in neveljavna.

Člen 35

Zastaranje

1. Odškodninska tožba zastara, če ni vložena v dveh letih od dneva prihoda v namembni kraj ali od dneva, ko bi letalo moralo prispeti, ali od dneva, ko je bil prevoz končan.

2. Način računanja tega roka se določi po pravu sodišča, ki mu je primer predložen.

Člen 36

Zaporedni prevoz

1. Pri prevozu, ki ga bo opravilo več različnih prevoznikov drug za drugim in spada v opredelitev iz odstavka 3 člena 1, mora vsak prevoznik, ki sprejme potnike, prtljago ali tovor, upoštevati pravila te konvencije in se šteje za eno od pogodbenic pogodbe o prevozu, če se pogodba nanaša na del prevoza, ki se opravi pod njegovim nadzorom.

2. Pri prevozu te vrste lahko potnik ali katera koli druga oseba, ki je zanj upravičena do odškodnine, vloži tožbo le proti tistemu prevozniku, ki je opravil prevoz, med katerim se je zgodila nesreča ali je prišlo do zamude, razen kadar je po izrecnem dogovoru prvi prevoznik prevzel odgovornost za celotno potovanje.

3. Glede prtljage ali tovora bosta imela potnik ali pošiljatelj pravico do tožbe proti prvemu prevozniku, potnik ali prejemnik, ki je upravičen do dostave, pa pravico do tožbe proti zadnjemu prevozniku, poleg tega pa lahko vsak vloži tožbo proti prevozniku, ki je opravil prevoz, med katerim je prišlo do uničenja, izgube, škode ali zamude. Ti prevozniki bodo solidarno odgovorni potniku ali pošiljatelju ali prejemniku.

Člen 37

Regres nasproti tretjim osebam

Nič v tej konvenciji ne posega v vprašanje, ali ima oseba, odgovorna za škodo v skladu z določbami te konvencije, regres nasproti katere koli druge osebe.

POGLAVJE IV

Kombinirani prevoz

Člen 38

Kombinirani prevoz

1. Pri kombiniranem prevozu, ki se delno opravi z letalom in delno z drugimi načini prevoza, se ob upoštevanju odstavka 4 člena 18 uporabljajo določbe te konvencije le za letalski prevoz v smislu člena 1.

2. Nič v tej konvenciji ne preprečuje pogodbenicam, da pri kombiniranem prevozu v listino o letalskem prevozu vpišejo pogoje, ki se nanašajo na druge načine prevoza, če se za letalski prevoz upoštevajo določbe te konvencije.

POGLAVJE V

Letalski prevoz, ki ga opravi oseba, ki ni pogodbeni prevoznik

Člen 39

Pogodbeni prevoznik – dejanski prevoznik

Določbe tega poglavja se uporabljajo, če oseba (v nadaljnjem besedilu „pogodbeni prevoznik“) kot principal sklene pogodbo o prevozu, ki ga ureja ta konvencija, s potnikom ali pošiljateljem ali osebo, ki deluje v imenu potnika ali pošiljatelja, in druga oseba (v nadaljnjem besedilu „dejanski prevoznik“) na podlagi dogovora s pogodbenim prevoznikom opravi celoten prevoz ali del prevoza, vendar pa v zvezi s tem delom ni zaporedni prevoznik v smislu te konvencije. Šteje se, da tak dogovor obstaja, če ni dokaza o nasprotnem.

Člen 40

Odgovornost pogodbenih in dejanskih prevoznikov

Če dejanski prevoznik opravi celoten prevoz ali del prevoza, ki ga v skladu s pogodbo iz člena 39 ureja ta konvencija, veljajo pravila te konvencije, če v tem poglavju ni drugače določeno, za pogodbenega in dejanskega prevoznika, za prvega za celotni prevoz, določen v pogodbi, za drugega pa le za prevoz, ki ga dejansko opravi.

Člen 41

Vzajemna odgovornost

1. Dejanja in opustitve dejanj dejanskega prevoznika in njegovih uslužbencev ter pooblaščenecv, ki tako ravnajo v okviru svoje zaposlitve, se v zvezi s prevozom, ki ga opravi dejanski prevoznik, štejejo tudi za dejanja in opustitve dejanj pogodbenega prevoznika.

2. Dejanja in opustitve dejanj pogodbenega prevoznika in njegovih uslužbencev ter pooblaščenecv, ki tako ravnajo v okviru svoje zaposlitve, se v zvezi s prevozom, ki ga opravi dejanski prevoznik, štejejo tudi za dejanja in opustitve dejanj

dejanskega prevoznika. Vendar dejanski prevoznik za nobeno tako dejanje ali opustitev dejanja ne bo prevzel odgovornosti, ki presega zneske, navedene v členih 21, 22, 23 in 24 konvencije. Noben poseben dogovor, po katerem pogodbeni prevoznik prevzema obveznosti, ki jih ne nalaga ta konvencija, ali se odpoveduje pravicam ali možnostim ugovorov, ki jih daje ta konvencija, ali kakršna koli posebna izjava o interesu za dostavo v namembni kraj, opredeljena v členu 22, ne vpliva na dejanskega prevoznika, razen če ni z njo soglašal.

Člen 42

Naslovnik reklamacij in navodil

Vsaka reklamacija ali navodilo prevozniku po tej konvenciji ima enak učinek, če je naslovljena na pogodbenega ali dejanskega prevoznika. Kljub temu pa navodila iz člena 12 te konvencije učinkujejo le, če so naslovljena na pogodbenega prevoznika.

Člen 43

Uslužbenci in pooblaščenci

V zvezi s prevozom, ki ga opravi dejanski prevoznik, je vsak uslužbenec ali pooblaščenec navedenega prevoznika ali pogodbenega prevoznika, ki dokaže, da je ravnal v okviru svoje zaposlitve, upravičen, da se sklicuje na pogoje in omejitve odgovornosti, ki se po tej konvenciji uporabljajo za prevoznika, katerega uslužbenec ali pooblaščenec je, razen če se dokaže, da je ravnal na način, ki preprečuje sklicevanje na omejitve odgovornosti v skladu s to konvencijo.

Člen 44

Kumuliranje odškodnin

Za prevoz, ki ga opravi dejanski prevoznik, skupni znesek, ki ga je mogoče izterjati od navedenega prevoznika, od pogodbenega prevoznika ter njegovih uslužbencev in pooblaščenecv, ki ravnajo v okviru svoje zaposlitve, ne sme presegati najvišjega zneska, ki se lahko po tej konvenciji terjata od pogodbenega ali dejanskega prevoznika, vendar nobena od navedenih oseb ne more biti odgovorna za znesek, ki je višji od zanjo veljavne omejitve.

Člen 45

Toženec

Za prevoz, ki ga opravi dejanski prevoznik, se lahko odškodninska tožba po izbiri tožnika vloži proti navedenemu prevozniku ali pogodbenemu prevozniku ali obema skupaj ali ločeno. Če se vloži tožba le proti enemu od navedenih prevoznikov, ima ta pravico zahtevati, da je v postopku udeležen tudi drugi prevoznik, pri čemer postopek in učinke ureja pravo sodišča, ki mu je bil primer predložen.

Člen 46

Dodatna sodna pristojnost

Odškodninska tožba po členu 45 se mora po izbiri tožnika vložiti na ozemlju ene od držav pogodbenic, bodisi pri sodišču, na katerem se lahko vloži tožba proti pogodbenemu prevozniku, kakor določa člen 33 te konvencije, bodisi pri sodišču, ki je pristojno v kraju, v katerem ima dejanski prevoznik prebivališče ali kjer ima glavni kraj poslovanja.

Člen 47

Neveljavnost pogodbenih določil

Vsako pogodbeno določilo, na podlagi katere bi bil pogodbeni ali dejanski prevoznik razbremenjen odgovornosti po tem poglavju ali ki bi določala nižjo omejitev, kakor velja v skladu s tem poglavjem, je nična in neveljavna, vendar ničnost vsake take določbe ne pomeni ničnosti celotne pogodbe, za katero še naprej veljajo določbe tega poglavja.

Člen 48

Medsebojni odnosi med pogodbenimi in dejanskimi prevozniki

Razen člena 45 nič v tem poglavju ne vpliva na pravice in obveznosti med prevoznikoma, vključno z regresno pravico ali pravico do odškodnine.

POGLAVJE VI

Druge določbe

Člen 49

Obvezna uporaba

Vse določbe v pogodbi o prevozu in vseh posebnih dogovorih, sklenjenih pred nastankom škode, s katerimi pogodbenice domnevno kršijo pravila, ki jih določa ta konvencija, bodisi glede določitve prava, ki ga je treba uporabiti, bodisi s spremembo pravil v zvezi s sodno pristojnostjo, so nične in neveljavne.

Člen 50

Zavarovanje

Države pogodbenice zahtevajo, da imajo njihovi prevozniki sklenjeno ustrezno zavarovanje za kritje njihove odgovornosti po tej konvenciji. Država pogodbenica lahko od prevoznika, ki opravlja prevoze vanjo, zahteva, da priskrbi dokaz o ustreznem zavarovanju za kritje njegove odgovornosti po tej konvenciji.

Člen 51

Prevoz, opravljen v izrednih razmerah

Določbe členov 3 do 5, 7 in 8 v zvezi z dokumentacijo o prevozu se ne uporabljajo, če se prevoz opravi v izrednih razmerah, ki presegajo okvire običajnega poslovanja prevoznika.

Člen 52

Opredelitev pojma dnevov

Pojem „dnevi“, ki se uporablja v tej konvenciji, pomeni koledarske in ne delovne dni.

POGLAVJE VII

Končne določbe

Člen 53

Podpis, ratifikacija in začetek veljavnosti

1. Ta konvencija se odpre za podpis 28. maja 1999 v Montrealu za države, ki sodelujejo na Mednarodni konferenci o letalskem pravu, ki je potekala v Montrealu od 10. do 28. maja 1999. Po 28. maju 1999 je Konvencija odprta za podpis vsem državam na sedežu Mednarodne organizacije civilnega letalstva v Montrealu, dokler ne začne veljati v skladu z odstavkom 6 tega člena.

2. Ta konvencija je prav tako odprta za podpis organizacijam za regionalno gospodarsko povezovanje. V tej konvenciji pomeni „organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje“ katero koli organizacijo, ki jo ustanovijo suverene države posamezne regije in je pristojna za nekatere zadeve, ki jih ureja ta konvencija, ter je pravilno pooblaščen za podpis in ratifikacijo, sprejetje in odobritev te konvencije ali pristop k njej. Sklicevanje na „državo pogodbenico“ ali „države pogodbenice“ v tej konvenciji, ki ni sklicevanje v smislu odstavka 2 člena 1, odstavka 1(b) člena 3, odstavka (b) člena 5, členov 23, 33, 46 in odstavka (b) člena 57, se enako uporablja za organizacijo za regionalno gospodarsko povezovanje. Za namene člena 24 se sklicevanji na „večino držav pogodbenic“ in „eno tretjino držav pogodbenic“ ne uporabljata za organizacijo za regionalno gospodarsko povezovanje.

3. To konvencijo ratificirajo države in organizacije za regionalno gospodarsko povezovanje, ki so jo podpisale.

4. Vsaka država ali organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje, ki te konvencije ne podpiše, jo lahko kadarkoli sprejme, odobri ali k njej pristopi.

5. Listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu se deponirajo pri Mednarodni organizaciji civilnega letalstva, ki je določena za depozitarja.

6. Ta konvencija začne med državami, ki so deponirale listino o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu, veljati šestdeseti dan po dnevu deponiranja tridesete listine pri depozitarju. Za namene tega odstavka se ne šteje listina, ki jo je deponirala organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje.

7. Za druge države in druge organizacije za regionalno gospodarsko povezovanje začne ta konvencija veljati 60 dni po datumu deponiranja listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu.

8. Depozitar takoj uradno obvesti vse podpisnice in države pogodbenice o:

- (a) vsakem podpisu konvencije in datumu podpisa;
- (b) vsakem deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu in datumu deponiranja;
- (c) datumu začetka veljavnosti konvencije;
- (d) datumu začetka veljavnosti katere koli prilagoditve omejitev odgovornosti, določenih s to konvencijo;
- (e) vsaki odpovedi po členu 54.

Člen 54

Odpoved

1. Država pogodbenica lahko to konvencijo odpove s pisnim uradnim obvestilom depozitarju.
2. Odpoved učinkuje 180 dni po dnevu, ko depozitar prejme uradno obvestilo.

Člen 55

Razmerje do drugih instrumentov Varšavske konvencije

Ta konvencija prevlada nad vsemi pravili, ki veljajo za mednarodni letalski prevoz:

1. med državami pogodbenicami te konvencije na podlagi dejstva, da so te države skupno pogodbenice
 - (a) Konvencije o poenotenju nekaterih pravil za mednarodni letalski prevoz, podpisane 12. oktobra 1929 v Varšavi (v nadaljnjem besedilu „Varšavska konvencija“);
 - (b) Protokola o spremembi Konvencije o poenotenju nekaterih pravil za mednarodni letalski prevoz, podpisane 12. oktobra 1929 v Varšavi, sestavljenega v Haagu 28. septembra 1955 (v nadaljnjem besedilu „Haaški protokol“);
 - (c) Konvencije, s katero se dopolnjuje Varšavska konvencija, o poenotenju nekaterih pravil v zvezi z mednarodnim letalskim prevozom, ki ga opravlja nekdo, ki ni pogodbeni prevoznik, podpisane v Guadalajari 18. septembra 1961 (v nadaljnjem besedilu „Konvencija iz Guadalajare“);

- (d) Protokola o spremembi Konvencije o poenotitju nekaterih pravil za mednarodni letalski prevoz, podpisane 12. oktobra 1929 v Varšavi, kakor je bila spremenjena s Protokolom, sestavljenim v Haagu 28. septembra 1955, podpisanim v Ciudadu de Guatemala 8. marca 1971 (v nadaljnjem besedilu „Protokol iz Ciudadu de Guatemala“);
- (e) dodatnih protokolov št. 1 do 3 in Montrealskega protokola št. 4 o spremembi Varšavske konvencije, kakor je bila spremenjena s Haaškim protokolom, ali Varšavske konvencije, kakor je bila spremenjena s Haaškim protokolom in Protokolom iz Ciudadu de Guatemala, podpisanih v Montrealu 25. septembra 1975 (v nadaljnjem besedilu „Montrealski protokoli“) ali
2. na ozemlju katere koli posamezne države pogodbenice te konvencije na podlagi dejstva, da je ta država pogodbenica enega ali več instrumentov iz pododstavkov (a) do (e) zgoraj.

Člen 56

Države z več kakor enim pravnim sistemom

1. Če ima država dve ozemeljski enoti ali več, na katerih se uporabljajo različni pravni sistemi v zvezi z zadevami, ki jih obravnava ta konvencija, lahko ob podpisu, ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu izjavi, da se ta konvencija razširi na vse njene ozemeljske enote ali le na eno ozemeljsko enoto ali več, in lahko to izjavo kadarkoli spremeni z drugo izjavo.
2. O vsaki taki izjavi uradno obvesti depozitarja in izrecno navede ozemeljske enote, za katere se ta konvencija uporablja.
3. Za državo pogodbenico, ki je dala takšno izjavo:

- (a) se sklicevanje na „nacionalno valuto“ v členu 23 razlaga kot sklicevanje na valuto ustrezne ozemeljske enote navedene države; in
- (b) se sklicevanje na „nacionalno pravo“ v členu 28 razlaga kot sklicevanje na pravo ustrezne ozemeljske enote navedene države.

Člen 57

Pridržki

K tej konvenciji niso dovoljeni nobeni pridržki, razen da država lahko kadarkoli z uradnim obvestilom, naslovljenim na depozitarja, izjavi, da se konvencija ne uporablja za:

- (a) mednarodni letalski prevoz, ki ga opravlja in izvaja navedena država pogodbenica neposredno v nekomercialne namene za opravljanje svojih nalog in dolžnosti suverene države; in/ali
- (b) prevoz oseb, tovora in prtljage za njene vojaške organe z letali, ki so registrirana v navedeni državi pogodbenici ali jih ta najame in katerih polno zmogljivost so rezervirali ti organi ali je bila rezervirana v njihovem imenu.

V POTRDITEV TEGA so spodaj podpisani pooblaščenici, ki so bili za to pravilno pooblaščenici, podpisali to konvencijo.

SESTAVLJENO v Montrealu dne 28. maja leta tisoč devetsto devetindevetdeset v angleškem, arabskem, kitajskem, francoskem, ruskem in španskem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako verodostojna. Ta konvencija je deponirana v arhivih Mednarodne organizacije civilnega letalstva in depozitar pošlje njene overjene kopije vsem državam pogodbenicam te konvencije ter vsem državam pogodbenicam Varšavske konvencije, Haaškega protokola, Konvencije iz Guadalajare, Protokola iz Ciudadu de Guatemala in Montrealskih protokolov.